

Środa, 26 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0161

Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej (2013/2175(INI))**

(2017/C 285/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej” (COM(2013)0150),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (COM(2013)0462),
 - uwzględniając zasady OECD dotyczące finansowania inwestycji długoterminowych dokonywanych przez inwestorów instytucjonalnych,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę» – Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394), który uznaje centralną rolę MŚP w gospodarce UE oraz ma na celu wzmocnienie roli odgrywanej przez MŚP, a także wspieranie ich wzrostu i potencjału tworzenia miejsc pracy poprzez rozwiązanie szeregu problemów uważanych za szkodliwe dla ich rozwoju,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania na rzecz ułatwienia dostępu do finansowania dla MŚP” (COM(2011)0870),
 - uwzględniając „wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (2014–2020)” (COM(2011)0834),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2011 r. zatytułowany „Przegląd programu »Small Business Act« dla Europy” (COM(2011)0078) i rezolucję Parlamentu w tej sprawie z dnia 12 maja 2011 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010⁽³⁾,
 - uwzględniając negocjacje transatlantyckiego partnerstwa handlowego i inwestycyjnego,
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych a także Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0065/2014),
- A. mając na uwadze, że według Komisji głównym źródłem finansowania w UE są banki komercyjne, których udział w pośrednictwie finansowym wynosi ponad 75 %;
- B. mając na uwadze, że światowy kryzys finansowy i kryzys zadłużeniowy w UE znacząco utrudniły proces pośrednictwa finansowego oraz obniżyły zdolność europejskiego sektora finansowego do zapewniania oszczędności na potrzeby inwestycji długoterminowych ze względu na złą sytuację makroekonomiczną;

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 102.⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

Środa, 26 lutego 2014 r.

- C. mając na uwadze, że inwestycje publiczne mają do odegrania kluczową rolę w stymulowaniu inwestycji długoterminowych; mając na uwadze, że zgodnie z ostatnimi badaniami Komisji ⁽¹⁾ strategii polityczne konsolidacji budżetowej, w szczególności te koordynowane na szczeblu UE, miały bardzo istotny wpływ na inwestycje długoterminowe ze względu na skutki uboczne oraz dodatni mnożnik fiskalny;
- D. mając na uwadze, że konkurenci UE na arenie międzynarodowej, tacy jak USA lub Japonia, utrzymali wysoki poziom inwestycji publicznych, a strategii polityczne UE doprowadziły do znacznego obniżenia poziomu takich inwestycji;
- E. mając na uwadze ciągły brak zaufania i wysoki stopień niechęci do podejmowania ryzyka ze strony inwestorów zarówno prywatnych, jak i instytucjonalnych;
- F. mając na uwadze, że niski poziom stóp procentowych i prognozy niskiego wzrostu, przynajmniej na najbliższą przyszłość oraz niepewność gospodarcza spowodowały znaczące zmniejszenie w dostarczaniu finansowania długoterminowego oraz gotowości do podejmowania ryzyka w tym zakresie;
- G. mając na uwadze, że ograniczone finanse publiczne w państwach członkowskich osłabiły zdolność sektora publicznego do inwestycji w infrastrukturę;
- H. mając na uwadze, że Parlament kilkakrotnie domagał się aktu prawnego dotyczącego restrukturyzacji przedsiębiorstw (zgodnie z wnioskiem ze stycznia 2013 r.) w celu umożliwienia przedsiębiorstwom długoterminowego planowania;
- I. mając na uwadze, że rosnące całkowite bezrobocie, a w szczególności bezrobocie ludzi młodych, jest głównym zagrożeniem dla gospodarczej i społecznej konwergencji na szczeblu UE;

Uzasadnienie

1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji obejmującą rozpoczęcie szeroko zakrojonej debaty na temat sposobów zapewniania finansowania długoterminowego oraz usprawnienia i dywersyfikacji systemu pośrednictwa finansowego na potrzeby inwestycji długoterminowych w UE; niemniej jednak podkreśla, że w trybie pilnym muszą zostać poczynione konkretne postępy w celu wznowienia inwestycji długoterminowych i tworzenia miejsc pracy w UE; podkreśla, że definicja finansowania długoterminowego powinna mieć zrównoważony charakter i obejmować zobowiązania trwałe, aby zarządzać długoterminowymi aktywami bez ryzyka nadmiaru płynności;
2. zwraca uwagę, że długoterminowe inwestycje muszą być zgodne z potrzebami gospodarki realnej, tak by zapewnić niezbędną podstawę stałego oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i dobrostanu społecznego w celu zapewnienia konkurencyjnej, zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu i innowacyjnej UE;
3. odnotowuje specyfikę okoliczności, przed jakimi stoją szczeble lokalne i regionalne i wzywa do sprawnej współpracy instytucji UE, państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych w celu wspierania międzynarodowych projektów w celu ustanawiania kultury inwestowania długoterminowego w UE;
4. podkreśla, że długoterminowe inwestycje muszą być zgodne z celami określonymi w strategii „Europa 2020”, aktualizacją komunikatu w sprawie polityki przemysłowej z 2012 r., inicjatywą „Unia innowacji” oraz instrumentem „Łącząc Europę”;
5. zwraca uwagę, że koszty szkoleń i edukacji powinny być traktowane jako inwestycje długoterminowe;
6. zauważa, że możliwość zapewniania przez gospodarkę finansowania długoterminowego zależy od popytu w sektorze publicznym i prywatnym, w obu przypadkach utrzymującego się na bardzo niskim poziomie w UE, jej kultury inwestycyjnej, a także jej zdolności do generowania potencjału finansowania oraz pozyskiwania i utrzymywania kapitału pochodzącego z bezpośrednich inwestycji krajowych i zagranicznych;
7. podkreśla, że inwestycje długoterminowe odgrywają kluczową rolę w stabilizacji rynków finansowych poprzez inwestowanie antycykliczne, co tym samym przekłada się na promocję zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
8. zauważa, że w UE ponad 75 % długoterminowego finansowania pochodzi z banków, co powoduje znaczącą zależność od tego źródła finansowania, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych udział banków w długoterminowym finansowaniu wynosi mniej niż 20 %, natomiast większość środków pochodzi z dobrze rozwiniętych rynków kapitałowych;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Środa, 26 lutego 2014 r.

9. zauważa, że system finansowy UE stanie się bardziej odporny, posiadając szerszy zakres pozabankowych źródeł i instrumentów finansowania, które służą oszczędzającym i potrzebom przedsiębiorstw w zakresie finansowania długoterminowego;
10. zauważa, że aby cele UE w zakresie energetyki i klimatu zostały osiągnięte, alokacja aktywów musi zostać skierowana na ekologiczne inwestycje długoterminowe;
11. podkreśla, że konsolidacja budżetowa jest priorytetem dla budżetów publicznych w celu zapewnienia i odbudowania zgodności z paktem stabilności i wzrostu oraz drugiego pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego; wspiera zatem inicjatywę mającą na celu zwiększenie prywatnych inwestycji w dziedzinie finansowania długoterminowego;

Przeszkody na drodze do inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu

12. zauważa, że finansowanie publiczne jest ograniczone ze względu na powolny wzrost gospodarczy, złe zarządzanie budżetem publicznym oraz pomoc państwa przyznawaną w celu ratowania instytucji finansowych;
13. zauważa, że niektóre państwa napotykać poważne przeszkody w uzyskaniu dostępu do rynków kapitałowych lub nawet odmawia się im takiego dostępu ze względu na zaciągnięcie nadmiernych długów w ostatnich latach, podczas gdy rynki kapitałowe stanowiły główną przyczynę niedawnego kryzysu; zwraca uwagę, że w wielu państwach członkowskich dostęp do kapitału dla MŚP jest znacznie utrudniony, ponieważ banki komercyjne udzielają kredytów wyłącznie na niekorzystnych warunkach;
14. zauważa, że niektórzy inwestorzy w sektorze bankowym i ubezpieczeniowym muszą dostosować swoje modele biznesowe do zmieniających się i zaostrzonych wymogów regulacyjnych; zwraca uwagę, że te wymogi powinny wzmocnić finansowanie gospodarki realnej i przyczynić się do osiągnięcia nadrzędnych celów UE w obszarze gospodarki inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu;
15. zauważa, że inwestorzy mogą także być zniechęceni do inwestowania w niektóre sektory z powodu ryzyka, jakie niosą zmiany w przepisach, które mogą w istotny sposób zmienić rentowność projektu;
16. wzywa Komisję, aby we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego dokonała oceny ryzyka systemowego dla rynków kapitałowych i społeczeństwa spowodowanego nadmiarem niespalonych zasobów węgla; wzywa Komisję do sporządzenia sprawozdania z tej oceny w ramach działań następczych do swojej zielonej księgi;
17. zauważa, że obecne kodeksy upadłościowe w UE są rozdrobnione i mogą w niektórych przypadkach powstrzymać inwestycje transgraniczne i ograniczać możliwości inwestorów w zakresie odzyskania kapitału w przypadku niepowodzenia projektu; ostrzega przed „równaniem w dół” w związku z ochroną inwestorów, którego należy uniknąć; uznaje fakt, że przepisy prawa upadłościowego należą do kompetencji państwa członkowskiego;

Alternatywne mechanizmy finansowania

18. zauważa, że banki komercyjne prawdopodobnie pozostaną głównym źródłem finansowania oraz że ustanowienie nowych źródeł finansowania jest dla państw członkowskich kluczowe, aby uzupełnić istniejące mechanizmy i zapłacić lukę w finansowaniu, przy jednoczesnym zapewnieniu stosownych ram regulacji i nadzoru, dostosowanych do potrzeb gospodarki realnej; uważa za godne ubolewania, że liczba ofert publicznych w UE spadała w trakcie ostatnich dwudziestu lat, utrudniając rozwój, tworzenie miejsc pracy, innowacje i utrzymanie stabilności; zauważa, że MŚP notowane na giełdzie mają istotny udział w ilości nowych miejsc pracy stworzonych w UE oraz ubolewa z powodu negatywnych konsekwencji dla tych przedsiębiorstw, posiadających niewystarczający kapitał na czas rozwoju;
19. zwraca się o rozpatrzenie utworzenia sekcji inwestycyjnej w budżecie UE;
20. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji w sprawie długoterminowych funduszy inwestycyjnych; zauważa, że ich przewidywana specyfikacja oznaczać będzie, że będą służyły głównie inwestorom instytucjonalnym; zwraca uwagę, że system UE dotyczący alternatywnych funduszy inwestycyjnych, kapitału wysokiego ryzyka oraz funduszy inwestycji społecznych również przedstawia odpowiednie modele mechanizmów inwestycyjnych;
21. podkreśla wzmocnioną rolę nowych i innowacyjnych instrumentów finansowych we wszystkich obszarach działań oraz wszystkich funduszy wchodzących w skład europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; zwraca uwagę, że rola instrumentów finansowych w ramach polityki spójności ma coraz większe znaczenie ze względu na niewystarczający dostęp do kredytów na inwestycje w gospodarce realnej; wzywa Komisję do zagwarantowania jasności i przejrzystości prawnej w zakresie nowych i dostępnych od ręki instrumentów finansowych oraz do ustanowienia bardziej ścisłych powiązań z pożyczkami udzielanymi przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI);

Środa, 26 lutego 2014 r.

22. wzywa Komisję do zaproponowania wzmocnionych ram europejskich dla mniej płynnych funduszy inwestycyjnych w celu skierowania krótkoterminowej płynności prywatnych gospodarstw domowych na długoterminowe inwestycje oraz do przedstawienia dodatkowego rozwiązania w zakresie emerytur;

23. zachęca zainteresowane strony do dalszego opracowywania inicjatywy w zakresie obligacji projektowych UE – Europejskiego Banku Inwestycyjnego w celu zwiększenia finansowania dużych europejskich projektów infrastrukturalnych w sektorach transportu, energetyki i technologii informacyjnej; wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych inicjatyw w zakresie obligacji projektowych opartych na systemach gwarancji; przypomina, że gwarancje państwowe powinny być udzielane tylko pod rygorystycznymi warunkami, zapewniającymi odpowiednie dostarczanie dóbr publicznych;

24. uważa, że partnerstwa publiczno-prywatne (PPP) mogą być skutecznym i opłacalnym środkiem usprawniającym współpracę między sektorem publicznym a sektorem prywatnym w zakresie konkretnych inwestycji, w szczególności projektów infrastruktury. zauważa, że istnieje silna potrzeba posiadania wysokiego poziomu wiedzy specjalistycznej, aby dokonać odpowiednich uzgodnień w zakresie wyboru, oceny, projektowania, długoterminowego planowania i organizacji finansowania takich projektów;

25. sądzi, że publiczni inwestorzy długoterminowi (krajowe, regionalne lub wielostronne banki rozwoju oraz publiczne instytucje finansowe) mogą w znaczny sposób stymulować prywatne inwestycje, tak by umożliwić MŚP dostęp do finansowania i pobudzać długoterminowe finansowanie przedsiębiorstw o szerszym interesie publicznym i znaczeniu strategicznym, czyli tych, które wniosłyby wartość dodaną do celów polityki publicznej dotyczących rozwoju gospodarczego, spójności społecznej i ochrony środowiska; podkreśla znaczenie rozliczalności, przejrzystości i odpowiedzialności demokratycznej za pożądane cele w dziedzinie inwestycji długoterminowych oraz mechanizmów ułatwiających;

26. wzywa Komisję, aby w uzupełniającym dokumencie zbadała i opracowała zharmonizowane podejście do długoterminowej wyceny projektów o interesie ogólnym, wspieranych ze środków publicznych na poziomie krajowym i unijnym;

27. wzywa państwa członkowskie do zbudowania odpowiednich sieci służących współpracy i wymianie informacji oraz do ustanowienia krajowych lub regionalnych długoterminowych inwestorów publicznych, którzy mogą wyciągać wnioski z najlepszych praktyk istniejących już instytucji; podkreśla w tym kontekście, że takie krajowe i regionalne banki rozwoju, które często mają charakter spółdzielczy, kontynuowały oferowanie wiarygodnych mechanizmów finansowania na rzecz lokalnych i regionalnych gospodarek podczas obecnego kryzysu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia wsparcia dla tego rodzaju instytucji finansowych;

28. wzywa Komisję do zbadania sposobów wsparcia państw członkowskich potrzebujących finansowania oraz wsparcia technicznego, aby ustanowić krajowych i regionalnych długoterminowych inwestorów publicznych oraz do przeanalizowania możliwości wprowadzenia mechanizmu gwarancji UE dla krajowych długoterminowych inwestorów publicznych;

29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania możliwości technik agregacji i łączenia jako sposobu poprawiania perspektywy dla małej skali projektów społecznych i innych projektów infrastrukturalnych w celu przyciągnięcia niezbędnych inwestycji;

30. odnotowuje szybki rozwój finansowania społecznościowego oraz uważa, że może on otworzyć nowe możliwości; niemniej jednak podkreśla, że ochrona inwestorów i przejrzystość muszą zostać zachowane;

31. jest zdania, że inwestorzy instytucjonalni – zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, przedsiębiorstwa rodzinne, fundusze wspólnego inwestowania i fundacje – są odpowiednimi i wiarygodnymi dostawcami finansowania długoterminowego, biorąc pod uwagę dłuższe perspektywy czasowe ich modeli biznesowych; podkreśla, że odpowiednie wymogi ostrożnościowe i nadzorcze dotyczące inwestorów instytucjonalnych muszą zostać udoskonalone i dostosowane, tak aby promować inwestycje długoterminowe na rzecz inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki realnej;

32. podkreśla potrzebę zwiększenia dostępu do rynków kapitałowych za pośrednictwem nowych źródeł finansowania, takich jak pierwsze oferty publiczne, finansowanie społecznościowe, pożyczki społecznościowe i obligacje (zabezpieczone) lub za pośrednictwem nowych segmentów rynku; wzywa UE do uwzględnienia i oparcia się na udanych inicjatywach krajowych w celu zidentyfikowania i usunięcia przeszkód w zakresie pierwszych ofert publicznych; popiera wprowadzenie klasyfikacji rynków na rzecz wzrostu MŚP w dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych; wzywa Komisję do wsparcia rozwoju powyższego poprzez przegląd dyrektywy w sprawie prospektu emisyjnego; wzywa Komisję do rozważenia podejścia międzydyrekcyjnego w celu zbadania sposobów na ulepszenie rynków publicznych pod kątem MŚP oraz zbadania, w jaki sposób dyrektywy planu działań w zakresie usług finansowych mogą zróżnicować grupę inwestorów;

Środa, 26 lutego 2014 r.

33. zachęca do działań regulacyjnych mających na celu zagwarantowanie wysokiej jakości sekurytyzacji aktywów przy jednoczesnym unikaniu wysoce złożonych struktur, zbytniej resekurytyzacji i więcej niż trzech transz; zauważa, że istnieje możliwość zwiększenia standaryzacji i przejrzystości w odniesieniu do ryzyka bazowego; wzywa Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny do uważnego śledzenia prac grupy roboczej ds. sekurytyzacji Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych i Rady Stabilności Finansowej i do aktywnego udziału w tych pracach; zauważa, że brakuje konsekwentnego podejścia, i dlatego wzywa do opracowania ogólnych ram regulacyjnych i definicji „sekurytyzacji wysokiej jakości”; jest zdania, że sekurytyzacja wysokiej jakości może odgrywać użyteczną rolę w pośrednictwie finansowym w zakresie długo- i krótkoterminowych aktywów, a także może być korzystna dla małych i średnich kredytobiorców;

34. zauważa, że sekurytyzacja była jednym z czynników prowadzących do kryzysu, jako że długoterminowa odpowiedzialność za ryzyko została rozproszona w ramach łańcucha sekurytyzacyjnego; wzywa zatem Komisję, aby kontynuowała wzmocnianie systemu bankowego, w tym banków spółdzielczych i publicznych banków oszczędnościowych oraz umożliwianie bankom dostępu do długoterminowych operacji refinansowania w celu pokrycia ich inwestycji długoterminowych;

35. z zadowoleniem przyjmuje działania poprawiające jakość kredytową Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji, mające na celu generowanie dodatkowego finansowania dla MŚP;

36. wzywa Komisję Europejską do zmniejszania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i regulacyjnych, a szczególnie, by brała pod uwagę specyfikę MŚP i przedsiębiorców; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie programu „Small Business Act dla Europy”, programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) i programu Horyzont 2020; zauważa, że rozdrobnienie rynków finansowych spowodowało, że finansowanie sektora MŚP jest trudniejsze i bardziej uciążliwe;

37. zaleca utworzenie przez EBI specjalnego oddziału na potrzeby finansowania MŚP, oferującego indywidualnie opracowywane warunki kredytowania;

38. zauważa apel Komisji, która wzywa do wykorzystywania kapitału private equity lub kapitału wysokiego ryzyka, jak reguluje to dyrektywa w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, jako alternatywnego źródła finansowania, w szczególności wobec przedsiębiorstw w fazie rozruchu i wzrostu; zauważa, że aktualny system podatkowy sprzyja wyraźnie finansowaniu dłużnemu; jest zdania, że przedsiębiorstwa private equity i venture capital mogą zapewnić cenne niefinansowe wsparcie w postaci usług doradztwa, doradztwa co do strategii marketingowej i szkolenia; wzywa Komisję do dalszego oceniania roli takich firm w finansowaniu gospodarki UE; wzywa Komisję do pracy nad wyeliminowaniem uprzedzeń wobec kapitału własnego w różnych krajowych, europejskich i globalnych gospodarkach;

Otoczenie prawne

39. podkreśla, że sprzyjające inwestorom otoczenie biznesowe z silną motywacją do postępu technologicznego stanowi warunek wstępny do uczynienia z UE atrakcyjnego miejsca dla bezpośrednich inwestycji zagranicznych; podkreśla potrzebę zachęcania do korzystania ze swobodnego przepływu kapitału w UE oraz między UE a państwami trzecimi, tak aby umożliwić UE dostęp do globalnych zasobów kapitałowych; w tym kontekście zauważa w szczególności znaczenie zapewnienia, że dyrektywa w sprawie ZAFI zostanie wdrożona w sposób zachęcający do inwestycji zagranicznych w Europie;

40. uważa za ważne dla inwestorów, by mieli wybór spośród wielu atrakcyjnych produktów inwestycyjnych w celu różnicowania swoich inwestycji;

41. podkreśla potrzebę wyeliminowania nadmiernego przyjmowania perspektywy krótkoterminowej przez inwestorów oraz podjęcia działań wspierających odpowiedzialną kulturę inwestowania sprzyjającą długoterminowym inwestycjom w UE;

42. podkreśla potrzebę osiągnięcia wspólnego zrozumienia, zgodnie z którym stabilność finansowa i rozwój nie wykluczają się wzajemnie, ale są ze sobą powiązane i stanowią istotną podstawę dla budowania i zwiększania zaufania inwestorów w perspektywie długoterminowej;

43. podkreśla znaczenie edukacji finansowej i świadomości inwestorów w zakresie tworzenia kultury inwestowania długoterminowego w UE oraz rolę, jaką w tym kontekście mogą odegrać regulacje UE;

44. zaznacza, że spójne ramy regulacyjne i pewność prawa są niezbędne dla funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych; uważa, że obecna i przyszła reforma systemu regulacyjnego powinna zostać poddana wnikliwej ocenie, a jej skutki powinny być uważnie śledzone; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przyspieszenia działań mających na celu propagowanie unii bankowej, by zmniejszyć rozdrobnienie rynków finansowych; wzywa Komisję do ukończenia tworzenia jednolitego rynku dla usług w celu uwolnienia jego pełnego potencjału;

Środa, 26 lutego 2014 r.

45. wzywa do wdrażania zachęt mających na celu zwiększenie długoterminowego zaangażowania akcjonariuszy, takich jak dodatkowe prawa głosu w zarządzie, dodatkowe udziały i wyższe dywidendy;
46. wzywa Komisję do dokonania dokładnej oceny łącznych skutków zarówno przyjętych już, jak i bieżących regulacji systemu finansowego w zakresie długoterminowych inwestycji;
47. z zadowoleniem przyjmuje postępy w trwających negocjacjach dotyczących transatlantyckiego partnerstwa handlowego i inwestycyjnego; zauważa znaczenie tych negocjacji dla wzmocnienia polityk i środków mających na celu zwiększenie inwestycji UE–USA na rzecz tworzenia miejsc pracy, zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz międzynarodowej konkurencyjności;
48. jest zdania, że każdy wniosek ustawodawczy w sprawie stosownych regulacji usług finansowych powinien uwzględniać szczegółową ocenę skutków dla finansowania długoterminowego;
49. popiera zwrócenie się Komisji do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o zbadanie, czy niektóre przepisy dotyczące wymogów kapitałowych w ramach systemu Wypłacalność II powinny zostać dostosowane w celu uniknięcia ewentualnych przeszkód dla finansowania długoterminowego; wzywa Komisję do przeprowadzenia pełnych konsultacji w sprawie proponowanych dostosowań zanim prace nad nimi zostaną zakończone oraz do wprowadzenia następnie zmian w przepisach;
50. ponawia swój apel, by wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych przypisywał odpowiednią wagę ryzyka ekspozycjom całkowicie zabezpieczonym hipotekami na projektach infrastrukturalnych o najbardziej krytycznym znaczeniu w dziedzinie transportu, energetyki i łączności; uważa, że kolejne akty prawne powinny uwzględniać wymagania długoterminowych inwestorów, pomiar ryzyka aktywów finansowych przy wzięciu pod uwagę rodzaju i okresu trwania zobowiązań oraz uznawać pozytywny wpływ stałych zobowiązań;
51. zachęca Komisję, aby dążyć do zacieśnionej współpracy międzynarodowej i zbieżności w obszarze inwestycji długoterminowych poprzez prowadzenie dialogu o charakterze globalnym na szczelbu G-20 oraz Rady Stabilności Finansowej;
52. uważa, że inwestycje w długoterminowe aktywa wymagają dogłębnej znajomości i oceny długoterminowego ryzyka, które jest z nimi związane; podkreśla zatem, że inwestorzy muszą zgromadzić solidną wiedzę ekspercką oraz właściwie zarządzać ryzykiem, aby zabezpieczyć długoterminowe zobowiązania;
53. uważa, że racjonalne zasady księgowania spójne z długoterminowymi celami mającymi zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych, takimi jak przejście na gospodarkę przyjazną dla klimatu, mogą zwiększyć przejrzystość i spójność informacji finansowych oraz powinny w sposób systematyczny uwzględniać długoterminowy model gospodarczy inwestora; niemniej jednak podkreśla, że wprowadzenia w życie tych zasad księgowania nie może skutkować tworzeniem zachęt do procyklicznych strategii; wzywa Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości do uwzględniania ryzyka procykliczności przy dokonywaniu przeglądu praktyk według wartości rynkowej lub w oparciu o model oraz do uznania kluczowego znaczenia ostrożności przy przeglądzie ram koncepcyjnych; uważa, że udostępnienie jasnych i ujednoczonych informacji niefinansowych dotyczących dużych przedsiębiorstw może zwiększyć przejrzystość i przyczynić się do tworzenia otoczenia sprzyjającego inwestorom;
54. zachęca Komisję do uważnego śledzenia prac grupy G-20 nad wnioskiem o utworzenie wielostronnych ram inwestycyjnych, które określą minimalne standardy oraz zmodyfikują niektóre regulacje prawne dotyczące długoterminowego inwestowania i zasad księgowania według wartości godziwej w celu uwzględnienia krótkookresowych wahań i zmienności, a tym samym przyczyniając się do wspierania inwestycji transgranicznych;
55. jest zdania, że istnieje silna potrzeba stworzenia godnego zaufania środowiska podatkowego, które zapobiegnie utrudnieniom dla długoterminowych inwestycji; zauważa, że niektóre rodzaje zachęt oraz ulg podatkowych mogą być kluczowe dla wspierania inwestycji; zachęca do dzielenia się dobrymi praktykami i podkreśla, że rynek wewnętrzny wymaga spójniejszej przejrzystości i lepszej koordynacji krajowych strategii podatkowych w celu usprawnienia inwestycji transgranicznych i uniknięcia podwójnego opodatkowania oraz podwójnego nieopodatkowania; zachęca państwa członkowskie i Komisję do oceny możliwości przyznania projektem infrastrukturalnym korzystnych warunków podatkowych lub innych zachęt i ulg podatkowych w celu propagowania inwestycji długoterminowych;
56. wzywa państwa członkowskie, by we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi zrewidowały swoje narzędzia planowania budżetu i do opracowania i przedstawienia swoich własnych krajowych planów infrastrukturalnych w celu dostarczenia inwestorom i innym zainteresowanym stronom szczegółowych informacji oraz umożliwienia większej pewności i wcześniejszego planowania w odniesieniu do przyszłych projektów; wzywa Komisję do umożliwienia państwom członkowskim opracowania środków standaryzacji zapisu danych w projektach infrastrukturalnych oraz zapewnienia dostępu do nich za pośrednictwem centralnego magazynu danych;

Środa, 26 lutego 2014 r.

57. uważa, że stabilne ramy regulacyjne są niezbędne dla koncesjonariuszy wielkich infrastruktur transportowych finansowanych bez środków publicznych, aby dzięki odpowiednim przepisom dotyczącym wyceny umożliwić dostęp do niezbędnych finansowań, zwrotu kosztów w dłuższej perspektywie, jak również wystarczającego zwrotu z inwestycji;

58. wzywa Komisję do oceny wpływu zachęt podatkowych stosowanych przez państwa członkowskie na potrzeby długoterminowego finansowania i przechodzenia na energię ze źródeł odnawialnych oraz zidentyfikowania najlepszych praktyk w zakresie różnicowania między niższymi kosztami inwestycyjnymi dla zielonych inwestycji i wyższymi kosztami inwestycyjnymi dla inwestycji niezgodnych z założeniami przejścia na wykorzystywanie zrównoważonych źródeł energii;

59. zwraca się o przyznanie MŚP priorytetowego dostępu do europejskich funduszy przeznaczonych na inwestycje długoterminowe, jako że MŚP są siłą napędową wzrostu i tworzenia miejsc pracy w UE; uważa, że temu dostępowi powinno towarzyszyć uproszczenie procedur składania wniosków; podkreśla konieczność zapewnienia łatwiejszego dostępu do finansowania w ciągu całego okresu istnienia firmy w celu stworzenia i utrzymania trwałych i dobrych jakościowo miejsc pracy;

60. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zachęcanie funduszy emerytalnych do podejmowania odpowiedzialnych społecznie decyzji inwestycyjnych zgodnych z unijnymi i międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka oraz normami społecznymi i środowiskowymi, w tym z odpowiednimi wytycznymi i zasadami OECD i ONZ; przypomina, że plany Komisji związane z przeglądem dyrektywy w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami nie mogą zniechęcać do zrównoważonego finansowania długoterminowego;

61. podkreśla potrzebę lepszych regulacji finansowych i nadzoru finansowego w celu ochrony pracowników, podatników i gospodarki realnej przed przyszłymi niedoskonałościami rynku;

62. wzywa Komisję do wzmocnienia komunikacji i stosunków z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) w związku z tworzeniem kredytów dopasowanych do potrzeb i systemów gwarancyjnych; zachęca EBI do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i regionami nad wdrażaniem przez nie nowych innowacyjnych instrumentów finansowych pochodzących z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz do dalszego wspierania strategii inwestycyjnej ukierunkowanej na sektor gospodarki społecznej; ponadto zwraca się do EBI o rozważenie większej elastyczności podczas określania wielkości i zasad dotyczących pożyczek dopasowanych do potrzeb i innych powiązanych systemów, tak aby były one jak najbardziej kompatybilne z instrumentami finansowymi oferowanymi w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, szczególnie w odniesieniu do właściwego finansowania dla młodych przedsiębiorców i przedsiębiorstw społecznych;

o

o o

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
